

Folketingets Social- og Indenrigsudvalget

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 2197

Doknr.
333940

Dato
22-03-2016

Folketingets Social- og Indenrigsudvalget har d. 14. marts 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 8 (ad L 117) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål nr.8:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 10. marts 2016 fra foreningen Hjernebarnet".

Svar:

Som bilag til spørgsmålet er medsendt et notat fra Foreningen Hjernebarnet, som indeholder en række kommentarer til lovforslaget og en række konkrete spørgsmål.

Indledningsvist vil jeg knytte en kort kommentar til foreningens generelle bekymring for, om lovrevisionen vil medføre en forbedring for de familier, som ønsker at hjemmetræne deres børn. Som jeg læser det, er det i høj grad foreningens forventning til kommunernes forvaltning af reglerne, der giver anledning til bekymring. Derfor går foreningens ønsker også i vidt omfang på, at vi med lovrevisionen regulerer kommunernes forvaltning af reglerne direkte i loven.

Under de politiske forhandlinger i efteråret drøftede aftalepartierne blandt andet kommunernes sagsbehandling på hjemmetræningsområdet. Drøftelserne førte til en bred enighed om, at der er udfordringer med de kommunale sagsbehandlingstider, og at det er vigtigt, at de kommunale sagsbehandlere har et godt kendskab til reglerne. Dette fremgår derfor både af den politiske aftale og bemærkninger til lovforslaget.

Aftalepartierne drøftede også, hvordan vi bedst kan løse disse udfordringer. Og her landede vi på, at det ikke er en løsning at regulere den kommunale forvaltning direkte i loven, men at vi skal styrke og forbedre rammerne for kommunernes arbejde, blandt andet via en gennemskrivning af vejledningen og en opdatering af håndbogen.

For mig er det afgørende, at vi holder fast i denne løsning. For ligesom på det øvrige sociale område er det kommunernes ansvar at forvalte hjemmetræningsordningen, herunder at sikre, at der i hver enkelt sag bliver foretaget en grundig, konkret og individuel vurdering af barnet og familien, inden der træffes en afgørelse. Den opgave kan vi ikke løfte i loven, og jeg ønsker ikke, at vi laver generelle regler, som skærer alle børn og familier over en kam.

Det er meget vigtigt for mig, at vi fastholder det kommunale myndighedsansvar i sager om hjemmetræning. Forældrene spiller en stor og vigtig rolle i træningen, og det skal vi støtte dem i. Men ansvaret for, at det enkelte barn får den nødvendige hjælp og støtte, og den undervisning, barnet har behov for og krav på, skal i sidste ende forblive hos myndighederne.

Det er selvfølgelig vigtigt at vi følger op på, om ændringerne i vejledningen og håndbogen får den forventede gavnlige effekt på kommunernes sagsbehandling i hjemme-

træningssagerne. Derfor er det også aftalen, at der skal følges op om to år, blandt andet på udviklingen i antallet af godkendte hjemmetræningsordninger og klagesagerne på området.

I det følgende kommenterer jeg overordnet på de fire temaer, som Foreningen Hjernebarnet har rejst. Disse kommentarer har, som udvalget nok vil kunne se, i vidt omfang afsæt i høringsnotatet og i de spørgsmål/svar og andre dokumenter, som parterne bag den politiske aftale om lovrevisionen har fået tilsendt under forhandlingerne og det lovforberedende arbejde.

1. I forhold til Foreningen Hjernebarnets spørgsmål om målgruppen kan følgende oplyses:

Først og fremmest er det vigtigt at understrege, at lovrevisionen ikke har til formål at ændre på målgruppen for hjemmetræning. Som det fremgår af høringsnotatet berører tilføjelsen af ordene 'fremme barnets eller den unges tarv og trivsel' ikke afgrænsningen af målgruppen for hjemmetræning. Jeg skal desuden også henvise til svaret på spm. 4 til lovforslaget (ad L117).

Betingelserne for at være omfattet af målgruppen, og kravene til, at en hjemmetræningsordning kan godkendes, videreføres således uændret. Målgruppen vil derfor fortsat være børn og unge med betydeligt og varigt nedsat funktionsevne, som har behov for hjælp eller særlig støtte, mens betingelser for at kunne blive godkendt til at hjemmetræne er, at forældrene helt eller delvis udfører hjælpen i hjemmet. Derudover skal træningen imødekomme barnets eller den unges behov, og forældrene skal være i stand til at udføre opgaverne. Endelig skal træningen af barnet eller den unge ske efter dokumenterbare træningsmetoder.

Det vil også fortsat være kommunalbestyrelsen, som træffer afgørelse om godkendelse af en hjemmetræningsordning, ligesom den træffer afgørelser om alle øvrige tilbud til børn og unge med særlige behov.

2. Med hensyn til foreningens spørgsmål vedrørende undervisningspligten kan følgende oplyses:

Reglerne om hjemmetræning giver forældre mulighed for at træne deres børn hjemme som et alternativ til et kommunalt tilbud om hjælp og støtte efter servicelovens § 32, stk. 1. Dette fremgår både af det nuværende regelsæt og af lovforslaget.

Hverken de nugældende bestemmelser eller lovforslaget indeholder hjemmel til, at hjemmetræning kan træde i stedet for andre offentlige tilbud eller kan træde i stedet for den undervisning, som alle børn skal have som følge af undervisningspligten i Danmark. Det betyder, at et barn i skolealderen, som hjemmetrænes, også altid vil skulle undervises enten i en skole eller i hjemmet.

I forhold til spørgsmålene om udmåling af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste, hjemmetræning og hjemmeundervisning henvises til svar på spm. 2 og 6 til lovforslaget (ad L117).

3. I forhold til de spørgsmål, Hjernebarnet stiller omkring inddragelse af sundhedsfaglige kompetencer kan følgende oplyses:

Som ovenfor nævnt giver reglerne om hjemmetræning forældre mulighed for at træne deres børn hjemme som et alternativ til et kommunalt tilbud om hjælp og støtte efter servicelovens § 32, stk. 1. Dette fremgår direkte af såvel den nuværende servicelov som af den foreslåede nye bestemmelse i § 32 a, stk. 1. Lovrevisionen ændrer altså ikke på dette forhold.

Ligeledes vil det også fremover fremgå af bekendtgørelse om hjælp til børn og unge, der på grund af betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for hjælp eller særlig støtte, at træningen kan foregå efter konventionelle metoder,

dvs. metoder der almindeligvis anvendes i de offentlige tilbud, eller efter alternative metoder, dvs. metoder der traditionelt ikke indgår i de offentlige tilbud.

Lovrevisionen, herunder indførelse af kravet om målrettet inddragelse af sundhedsfaglige kompetencer, giver heller ikke kommunerne ret til at stille krav om, at en hjemmetræningsmetode kun kan godkendes, hvis der er videnskabelig dokumentation for effekten af metoden. Det vil således også fremover alene være et krav, at træningsmetoden er dokumenterbar, ikke at metoden er evidensbaseret. Dette fremgår klart af den foreslåede § 32 a, stk. 1, nr. 3, og vil blive beskrevet i vejledningen.

Kravet om målrettet inddragelse af sundhedsfaglige kompetencer skal sikre, at de kommunale myndigheder, som har ansvaret for indsatsen overfor de hjemmetrænede børn og unge, inddrager relevante sundhedsfaglige kompetencer direkte i forbindelse med godkendelse af og tilsyn med de hjemmetræningsordninger, som indeholder fysiske, sundhedsfaglige elementer i et ikke-uvæsentligt omfang.

Det vil være op til den enkelte kommune at vurdere, hvilke sundhedsfaglige kompetencer der er brug for at inddrage i den enkelte sag med afsæt i den hjemmetræningsmetode, der ønskes godkendt. Inddragelsen af de sundhedsfaglige kompetencer forventes at styrke grundlaget for sagsbehandlingen – herunder dialogen med forældrene om hjemmetræningen.

Den styrkede inddragelse af sundhedsfaglige kompetencer forventes at kunne medføre ændringer i sammensætningen af træningsprogrammet eller tilrettelæggelsen af nogle af de fysiske, sundhedsfaglige elementer i visse hjemmetræningsordninger og forventes undtagelsesvist at kunne medføre, at enkelte hjemmetræningsordninger ikke kan godkendes eller må ophøre, fordi de vurderes ikke at være sundhedsfagligt forsvarlige. Men det er ikke forventningen, at forslaget vil medføre et generelt fald i antallet af godkendte hjemmetræningsordninger.

4. I forhold til de spørgsmål, Hjernebarnet stiller omkring retsfor skrifter og overgangsregler kan følgende oplyses:

Disse spørgsmål relaterer sig i vidt omfang til kommunernes administration af reglerne om hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste. Tydeliggørelsen af, at afgørelser om hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste i hjemmetræningssager altid skal tage afsæt i en vurdering af barnets og familiens samlede behov, vil, jf. også bemærkningerne til lovforslaget, blive fastlagt på vejledningsniveau, idet der er tale om en tydeliggørelse af gældende regler, som ikke hensigtsmæssigt kan indføres i lovteksten.

Som det også fremgår af svarene på spørgsmål 2 og 6 til lovforslaget (ad L 117), skal revisionen af vejledningen medvirke til at sikre, at såvel udmålingen af hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste som fastsættelsen af timer til hjemmeundervisning altid sker på baggrund af en konkret samlet vurdering af barnets og familiens samlede behov - også i de familier, hvor forældrene både hjemmetræner og hjemmeunderviser.

De ændrede lovbestemmelser skal efter planen træde i kraft 1. juli 2016, hvor også den opdaterede bekendtgørelse og vejledning vil ligge klar. De nye juridiske rammer som den reviderede lovgivning, bekendtgørelse og vejledning vil udgøre, vil efter denne dato være retningsgivende for alle fremtidige afgørelser om hjemmetræning, herunder nye afgørelser i forhold til familier, som allerede inden lovens ikrafttræden har fået godkendt en hjemmetræningsordning.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann